

kere udnyttelse af de gældende bestemmelser om statsstøtte til boligbyggeriet.

Denne udvikling har bevirket, at de pågældende kommuner, foruden at de er blevet stillet overfor meget kapitalkrævende opgaver med hensyn til udbygning af skolevæsen, tekniske anlæg m. v., har måttet påtage sig betydelige byrder i forbindelse med den ydede statsstøtte til byggeri, dels i form af garantier for statslån og dels i form af udgifter til huslejetilskud og tilskud til social-filantropisk byggeri.

De byrder, som kommunerne har måttet påtage sig i forbindelse med det statsstøttede byggeri, er og vil i de kommende år blive meget tyngende for disse kommuners budget og vil eventuelt kunne medføre, at visse kommuner helt må opgive yderligere støtte til nybyggeriet.

En udbygning af hovedstadsområdet kan imidlertid kun ske i de omegnskommuner, der i byudviklingsplanen er udset til at være hjemstedet for den kommende tids byggeri. På den anden side må man erkende, at udbygningen for disse kommuner ikke fuldtud vil medføre en tilsvarende forbedring af deres skatteevne, bl. a. fordi den erhvervsmæssige udbygning ikke sker i samme takt som udbygningen af beboelsen, og beboerne må derfor søge deres erhverv i andre kommuner.

Under hensyn hertil, har man fundet det rimeligt, at der nu søges gennemført en vis udligning af forpligtelserne i henhold til byggestøttelovgivningen forsåvidt angår de kommuner, der efterhånden vil blive berørt af den bymæssige udvikling i henhold til den udarbejdede byudviklingsplan.

Det område, der omfattes af nærværende lovforslag vil — som det vil ses — derfor ikke falde helt sammen med det område, der omhandles i det samtidig forelagte forslag til lov om ændringer i de københavnske omegnskommuners styrelse m. m.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Ad § 1.

De allerede påtagne garantiforpligtelser forbliver hos de respektive kommuner, således at puljeordningen kun kommer til at omfatte de fremtidige garantier. Hovedstadsrådets kommuner har pr. 29. februar 1952 påtaget sig garantiforpligtelser til et samlet beløb af 43 080 000 kr.

Ved ændringen af byggestøtteloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 288 af 14. juni 1951, § 5, stk. 2, er de stærkt byggende kommuners garantiforpligtelser overfor statskassen lempet, således at garantiforpligtelsen ned-

sættes noget, når en kommunes samlede garantiforpligtelse overstiger 75 kr. pr. indbygger, hvorhos der kan tillades yderligere en nedsættelse, hvis garantiforpligtelsen overstiger 250 kr. pr. indbygger. Denne nedsættelse vil fortsat finde sted uanset at det ikke længere er den enkelte kommune, der garanterer, men samtlige hovedstadskommuner under eet, selvom den samlede hæftelse i hovedstadsområdet ikke overalt er nået op på 75 kr. pr. indbygger.

Under hovedstadsområdet er der i henhold til § 38, sidste stykke, foruden de nævnte kommuner henført følgende kommuner: Birkerød, Dragør, Farum, Herstedøster-Herstedvester, Hørsholm, Store Magleby, Vallensbæk og Værløse. Hele det nævnte område svarer i det væsentlige til det område, der omfattes af byudviklingsplanerne for Københavns-egnen.

Ad § 2.

§ 10, stk. 3, bestemmer i sin nuværende affattelse, at af det beløb, der er til rådighed i et finansår, kan kun indtil $\frac{11}{20}$ udlånes til byggeri i København, Frederiksberg eller Gentofte kommuner eller i de til disse grænsende kommuner og kun $\frac{9}{20}$ til byggeri i det øvrige land. Efterhånden som de tre store hovedstadskommuner og de til disse grænsende kommuner bliver udbygget, forskydes byggeriet i hovedstadsområdet til fjernere liggende kommuner, og man har derfor fundet det rimeligt, at der ved fordelingen af rådighedsbeløbet mellem hovedstadsområdet og det øvrige land tages hensyn til dette forhold, og at der i loven tillægges indenrigs- og boligministeren bemyndigelse til at udvide eller indskrænke områderne, hvis forholdene måtte tale derfor.

Ved ændringen af § 10, stk. 3, ændres også fordelingen af rådighedsbeløbet til privat forretningsmæssigt boligbyggeri, jfr. § 49, stk. 2, der henviser til § 10, stk. 3.

Ad § 3.

Ud fra ønsket om at fremme det social-filantropiske byggeri foreslås maksimumsgrænsen for det årlige tilskud ophævet og i stedet reguleret på de årlige finanslove, således at der bliver mulighed for fra år til år at skønne over behovet.

Ad § 4.

Udgifterne til tilskud til social-filantropisk boligbyggeri foreslås fordelt over hele hovedstadsområdet på samme måde som